

विवि । देवान् यज्ञैर्कृषीन् वेदैरर्च्छित्वा प्रयत्नतः ।
अन्तकाले च समाप्ते य इच्छेदाश्रमान्तरम् । सोऽद्युपूर्वाँ-
श्वामान् राजन् । गत्वा सिद्धिमवाप्नुयात् । राजधित्वेन रा-
जेन्नद् ! भैक्षण्यार्थसेवया । क्षेत्रगत्वाहस्त्रैपि चरेत्जी-
वितकाम्यया । न चैनद्वैठिकं कर्म त्वयाणां भूरिदक्षिणम् ।
चतुर्थां राजशाहील ! प्राङ्गराश्रमवासिनाम् । बहायत्तं
क्षार्त्त्वैभासीनवानां लोकस्त्रैष्टं धर्मम् सासेवयानैः । सब्दे
धर्माँ : संपदधर्मस्तुयाणां राज्ञो धर्माद्वित वेदात्
पृथग्योग्यमि । एवं धर्माँ राजधर्मेषु सर्वान् सर्वावस्थां सं-
प्रलीनाद्वयोध । अन्यश्रमानल्पफलान् वदति धर्मांन-
व्यान् वेदविदेसमुष्ट्राः । सहायम् बहुकल्याणरूपं
ज्ञात्वं धर्मं नेतरं प्राङ्गरायां । सब्दे धर्माः राजधर्म-
प्रधानाः सब्दे धर्माः पालग्रामानाशरन्ति । सत्यं त्वागो
राजधर्मेषु राजस्त्वागं धर्मस्त्वाङ्गरप्यप्य दुराशम् ।
मन्त्रे च्यादिगुणनीतौ ज्ञायां, सब्दे धर्माः प्रक्षेप्य-
विर्वद्वाः । सब्दे धर्मांवाश्रमाणां ज्ञाताः स्युः ज्ञात्वे
त्वयै राजधर्मे पुराणे । सब्दे त्वागो राजधर्मेषु
चोक्ताः सर्वां विद्या राजधर्मेषु युक्ताः । सब्दे लोका
राजधर्मे प्रविष्टा यथा जावाः प्रातैर्वर्षधर्मानाः ।
धर्मस्तुतानामुपपीडनाय एवं धर्माँ राजधर्मेषु लक्ष्माः ।
चातुराश्रमधर्मांश्च वितिधर्मांश्च प्रार्थिव ! । लोकवेदो-
क्षराच्चैव ज्ञात्वे धर्माँ समाहिताः । सर्वां खेतानि
धर्माण ज्ञात्वे राजन्यसत्त्वम् । अप्रत्यक्षं बहुद्वारं
धर्माश्रमवासिनाम् । ज्ञाते यैव हि धर्मेण प्रत्यक्षं
क्रियते व्यप । द्विजार्चिनं चक्षिद्वाणां नया नाराय-
णार्चनम् । राज्यानां पालनच्छैव रणे निर्भयता
तथा । विष्यं दानं द्वाच्चेष्येभ्यः शरणागतरक्षणम् ।
पुच्छतु ये प्रजाना द्विखिनां परिपालनम् । शस्त्र-
स्त्राणां नैपूर्णये रणे शौर्यं तथैव च । तपश्च
धर्मेक्षयं यत्ततः कुरने सुदा । पश्चित्तं वितिशास्त्रं च
नियत्त्वं परिपालयेत् । समाप्त्ये वासेक्षये नित्रां सर्विक्षये
संयुतः । हस्त्यवरथपादात् सेनाङ्गं च चतुष्पद्यम् ।
पालयेत् यत्ततो नित्रुं यशस्तो च प्रतापवान् ।
रणेऽरिमन्त्रितश्चैव दानेनाभिमुखो भवेत् । रणे यो
वा तप्रजेत् प्राणान् तस्य स्वर्णो यशस्तरः । विस्तरस्तु
भावं शां राजधर्मां
क्षत्त्वधर्मान् पुरो न द्वृष्टव्याप्तुरनेनस्त्रये संक्षेतः पुने १८-
परंदे । “संक्षेतरपि धर्मांका ज्ञात्वधर्मां सहायशः ।

अनेनसः समाख्याताः ज्ञात्वद्वद्यस्य मे इत्यु” हरिदं
२६ अ०
ज्ञात्वस्य । धर्माँ । २क्षत्त्वयस्य धर्माण्युद्गादौ । ज्ञात्व-
तत्सम्बन्धी धर्माँ यस्य ज्ञनिच्च समां । ३क्षत्त्वयधर्मां-
युते । “शास्त्रेणाभिमुखोयस्तु वद्धते ज्ञवधर्माणा” महः
क्षत्त्वधृति एकत्रभेदे “ज्ञात्वधृतिः” “तदुभयत एके विद्योमज्ज्यो-
तिदोमै” काव्यां अ० १५। १६। २४५। “ततोमासान्ते आव-
रणाम् ज्ञात्वधृतिसंज्ञः क्रातुर्भवति । कुर्वन्ति एके उप-
रिष्टात् । अत च वैशाखामावासप्रदां घशुवन्धौ, ज्यैष-
आवपौर्णमासप्रां केशवपनीयः, आघाङ्गां व्युषिद्व-
रातः, आवगां ज्ञात्वधृतिः” भाद्रपदाश्वयुजयोर्स्तु दोम-
ज्ज्योतिठोमौ, कार्त्तिक्यां सौत्रामणीति” कर्कः ।
क्षत्त्वधर्म्यु एकत्रुः राङ्गं बन्धुरवास्य । १८८व्ये “बाह्याण्यं कु-
शलं पृष्ठेत् ज्ञात्वबन्धुमनामयम्” । “आ द्वाविंशत् ज्ञ-
न्त्रबन्धोरा चतुर्विंशतीर्णिः” मनुः । ज्ञात्वस्य बन्धुरिव ।
२क्षत्त्वयदल्लो वृपक्षदक्षत्त्विये । “ज्ञात्वबन्धुः सचानार्थै
रामः परसदुर्भवितः” रामा० ल० ३३३०
क्षत्त्वभूत् ए० ज्ञात्वं विभर्ति भू-क्षिप् । चक्षियभरणकर्त्तरि-
व्यग्निभेदे । “अविनग्रांह्यावानग्निः ज्ञात्वभूत्” आद्व० अ० १५। १२।
“विराङ्गने ज्ञात्वभूता दिहीह” यजु० २७। ७।
ज्ञात्वं भर्त्तव्यत्वेनास्यस्य मतुपमस्य वः । ज्ञात्ववृत्तवैव ।
क्षत्त्वनि सु० ज्ञात्वं वनति “क्षन्दसि वनस्पतरक्षिमन्माम्”
पां कर्मण्युप पद्ये इत् । १क्षत्त्वातिभागिनि । “बन्ध-
वनि त्वा ज्ञववनि रामस्तोषवनि” यजु० २७। सुपां सु-
लुग्गति” पा० सर्वत्र अमो लु० । क्षचित् कर्मणि वाच्ये-
ज्यि इनि । २क्षत्त्वस्येव “भ्रुवमसि शृविर्णै दंह-
बन्धवनि त्वा ज्ञात्वनि” यजु० ११७। “ज्ञाते य वन्यते
पुरोडाशनिष्ठर्यं ज्ञववनि” वेददी०
क्षत्त्वविद्या स्त्री इत् । धनुर्वेदे । तस्य व्याख्यानः वृश्यनां
अण् । ज्ञात्वविद्या इतस्याव्याख्याने यन्ते तां वेत्ति अ-
धीते वा अण् । “विद्यालक्षणकलानाम्बेति वक्तव्यस्य
वाच्नि० विद्यालवेन ठ० या० प्राप्ते “अद्वैतज्ञात्वधर्मांविपूर्व-
विद्यालवेति” वाच्नि० ठजो तिषेवात् न ठ० । ज्ञात्व-
वेद्य त्वद्वायतरि तद्वेत्तरि च त्रि० ।
क्षत्त्वधृत् ए० ज्ञवः ज्ञवविशेषनामा वृत्तः । सुचकुन्दाल्ये
द्वये राजनि० तस्य सुचकुन्दज्ञात्वनामकत्त्वात्त्वम् ।
क्षत्त्वधृत् ए० आयुर्वये द्वद्यस्य नामान्तरके व्यपमेदे “ज्ञात्वधर्म्यु
शब्दे इत्यम् “अनेनसः समाख्याता ज्ञात्वद्वद्यस्य मे इत्यु”